

קדושת יום השבת

הקב"ה הודיע לנו בתורתו הקדושה (שמות ל"א) ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם, כמובא בזה"ק (פר' ויקהל) שכל ימות השבוע האדם מונהג על ידי שר העולם שהוא מלאך מט"ט, מה שאין כן בשבת הקב"ה בעצמו כביכול מתלבש בכל אחד מישראל על ידי תוספת נשמות יתרות.

כל צבאי מעלה ומטה וכל הברואים כולם מרגישים קדושת השבת, כמו שאמרו הצדיקים שאפילו האבנים והעשבים והאילנות משתנים בצורתם בשבת וכל העולמות והנשמות מתענגים בשמחה גדולה ונראה בתענוגים גדולים בלי קץ.

שמירת שבת נחלק לשלשה בחינות, מחשבה דיבור ומעשה. **במחשבה** – "זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ') בכל יום לומר היום יום... בשבת.

בדיבור – "ממצוא חפצך ודבר דבר" (ישעיה נ"ח) שלא יהיה דבורך של שבת כדבורך של חול.

במעשה – להיזהר מל"ט מלאכות ותולדותיהם שהם מצוות לא תעשה. ועשה – להכין עצמו לכבוד שבת כמו שמכינין לכבוד מלך בשר ודם, בכסות נקי ובמאכלים ערבים וטובים.

ואם יחזק לבבו וימנע את עצמו מלדאוג ומלהיות בעצב רואה פלאים גדולים ונוראים, כי שמחת השבת ממתיק הגזירות והדינים ומועיל לנפש יותר מלהוריד דמעות בימי החול ויחזק עצמו בשמחה גדולה בשבת בכל כוחו הן בתפילתו והן בשעת אכילתו בזמירות שירות ותשבחות לה' ובכל רגע של שמחת השבת מוסיף כח בנשמתו הרבה ובנפשו היתרה והוא לו לסיוע ולעזר על כל השבוע וכל ימי חייו.

ואם הקב"ה רואה שאדם יש לו דעת להתענג בזה ושש ושמח בזה המתנה והאורח הקדוש והנורא קדושת השבת אז הקב"ה נותן לו מתנות בלי שיעור, כאשר אמרו רז"ל (שבת קי"ח) כל המענג את השבת נותנים לו משאלות לבו ונחלה בלי מצרים.

טעון גניזה

